

[Arbejds- og socialministeren.]

gennemførelse af højere beskæftigelse i øjeblikket; det ville blive en drøftelse, som faldt ganske udenfor det, vi beskæftiger os med i dag. Men i selve hovedsynspunktet må jeg erklære mig ganske enig, og på det punkt vil selvfølgelig også mit parti og arbejds- og socialministeriet sætte ind.

Jeg takker for tilslutningen til lovforslaget og udtaler håbet om, at det må få en hurtig behandling i det høje ting.

Bjørklund: Jeg skal kun gøre en kort bemærkning til det ærede medlem hr. Chr. Nielsen, der talte om arbejdsløsheden o. s. v. Ja, at arbejdsløsheden er så stor, som den er, kan vi alle alvorligt beklage. Men som den højtærede minister udtalte, er det jo ikke under behandlingen af dette lovforslag, der drejer sig om brændselshjælp, tiden til at diskutere arbejdsløsheden i almindelighed og det, som ligger til baggrund for tidligere opfattelser, også den opfattelse, socialdemokratiet har. Men jeg synes, det er lidt urimeligt, når det ærede medlem udtaler sig på følgende måde: når arbejdsløhestallet er 80 000 nu og måske desværre kommer op over 100 000, så har alle disse arbejdsløse medborgere gået ledige hele vinteren. Jeg kender lidt til de sager, det her drejer sig om. Heldigvis er det sådan, at det er de færreste, der går så lang tid, og derfor vil det kun være enkelte, der får en arbejdsløshed udover skal vi sige 40 dage. „Enkelte“ er måske meget sagt, men det bliver ikke de store tal. Og for de arbejdsløse, det kan komme til at dreje sig om, gælder jo stadig socialloven, der sikrer, at medborgere, der på grund af arbejdsløshed er kommet i trang, kan få hjælp af de offentlige midler. Jeg er fuldkommen klar over, at forholdene uanset det, som gennemføres her, vil være vanskelige. Det helt rigtige havde måske været — det har jeg selv gjort mig til talsmand for her nogle gange —, at man ligefrem lavede dagpengeunderstøttelsen større om vinteren for derved at komme udover det, at nogle, der kun har lige 40 dages arbejdsløshed, får hjælpen, medens andre, der måske har det dobbelte antal dages arbejdsløshed, kun får samme hjælp. Det burde måske overvejes, om understøttelsen kunne lægges på dagtaksten, men noget sådant har det dog ikke været muligt at gennemføre. Som forholdene ligger, tror jeg de arbejdsløse vil modtage dette lovforslag med taknemlighed.

Det ærede medlem hr. Chr. Nielsen truede med, at de arbejdsløse skulle aktiveres hver

vinter, og at vi nok skal få forslag. Ja, det ved vi udmærket godt, for det har vi det kommunistiske parti til.

Chr. Nielsen: Jeg har ikke hævdet, at tallet, 150 000 arbejdsløse, som jeg nævnte, omfattede folk, der gik arbejdsløse hele vinteren. Jeg har fastslået, at for øjeblikket har vi 80 000 arbejdsløse, og jeg vil vove at hævde, at mange af disse 80 000 næppe får noget arbejde, før vi kommer hen til foråret. Til dette tal må man iøvrigt lægge de mange tusinde, der er på arbejdsfordeling, og som har været det allerede i lang tid og fortsat vil være det både indenfor tekstilindustrien og tobaksindustrien; deres dagetal uden arbejde vil så afgjort i denne vinter komme et stykke over 100. Når tekstilarbejderne i Silkeborg f. eks. er nede på 2 dages arbejde om ugen og i Viborg er nede på 3 dages arbejde, kan man snart forestille sig, hvor hurtigt de vil få et betydeligt antal stempler på deres arbejdsløshedskort. Jeg synes derfor, at det er ganske urimeligt af det ærede medlem at stå her og påstå, at det ikke bliver noget stort antal arbejdere, der får over 40 stempler i denne vinter. Enhver ved, at det ikke holder stik. Der vil blive tusinder og titusinder, der får betydeligt mere end de 40 stempler. (*Afbrydelse:* De 150 000?). Ja, det nævnte jeg som et tal, der var fremkommet i den borgerlige presse, og også for at vise modsætningen til de løfter, der blev afgivet i 1945. Jeg synes, det ærede medlem skulle indse, at når vi har 150 000 arbejdsløse i denne vinter... (*Afbrydelse:* Det har vi da ikke!). Jeg giver, hvad der har været gisnet om i den borgerlige presse, og der er ikke så meget forkert i det, for vi har i foregående vintre været oppe på 120 000—130 000 arbejdsløse, og spørger, hvordan dette tal står til løfterne i 1945. Det var det, jeg trak frem, og her tror jeg, at i hvert fald det ærede medlem hr. Bjørklund er enig med mig i, at der foreligger et skrigende misforhold.

Må jeg så lige med hensyn til de arbejdsløses aktivitet, som det ærede medlem nu så hånligt omtalte, sige, at jeg skulle tage meget fejl, om ikke vi som kolleger for godt en snes år siden var enige om, at de arbejdsløse pinedød skulle gøre myndighederne opmærksom på deres tilstedeværelse. Dengang var det ærede medlem af en afgjort anden opfattelse, end han er nu, da kendte han også lidt til arbejdsløshedens forandelse.

Ministeren gjorde en bemærkning om, at han naturligvis hellere så arbejde til alle fremfor arbejdsløshed. Det lyder jo så smukt,